

Kristi förklarings dag

Tom Hardts postilla, första årgången

Evangelium: Matt. 17:1–18.

I Guds, Faderns + och Sonens och Den Helige Andes, namn. Amen.

Denna söndag i festdagarnas vita skrud, Kristi förklarings dag, genomträngs av strålglansen från det heliga berget, där *"Jesu utseende förvandlades inför dem: hans ansikte sken såsom solen, och hans kläder blevo vita såsom ljuset."* Det är en bold, som utövat stor dragningskraft, som erbjudit sig som garant och sammanfattning av det slags *"härlighetsteologi"*, *"theologia gloriae"*, där Kristi yttre makt och herrevälde syns utbreda sig och alltmer triumfera. De flammande ljusstrålarna syns ta bort varje antydan till svaghet, lidande och död. Det var en bild lämplig att teckna på banéret i Västerlandets kamp mot mohammedanerna under halvmånens tecken. Ja sällsamt nog är denna icke-lidande, icke-korsfäste Kristus just mohammedanernas jesustro, som gärna tror honom vara både jungfrufödd och himlafaren men aldrig någonsin korsfäst död och begravnen. Den, som närmar sig vårt evangelium i dag på detta sätt, bär dock hand på texten. Det är förvisso ett härlighetens evangelium men på rätt sätt, så att härligheten grundar sig på *"korsets ideologi"*, på *"theologia crucis"*, på att Kristus *"utgavs för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull"* (Rom. 4:25) Det är i alla de tre första, med varandra samstämmiga evangelierna, som återger dagens festämne, så att händelsen åtföljs av Jesus lidandeförutsägelse: *"Människosonen skall bliva överlämnad i människors händer, och man skall döda honom men på tredje dagen skall han uppstå igen"* (Matt. 17:22 f., Mark 9:30 f., Luk. 9:43 f.) I samma evangelier möter vi i något olika form tillsägelsen: *"Omtalen icke för någon denna syn, förrän Människosonen har uppstått från de döda"* (Matt. 17:9), så att evangeliet kopplas samman med långfredag och påskdag. Allra klarast står evangeliet fram som ett korsets och försoningens evangelium hos S:t Lukas, där det heter om Moses och Elias, som omger den förklarade Herren: *"De visade sig i härlighet och talade om hans bortgång, som han skulle fullborda i Jerusalem"* (Luk 9:31.)

Denna festdags budskap låter sig därför sammanfattas sålunda:

- I. **Kristi förklaring bjuder oss Kristi underbara gudamänsklighet,**
- II. **Kristi förklaring bjuder oss gudamänniskans fullkomliga försoning,**
- III. **Kristi förklaring bjuder oss gudamänniskans försoning i Ordet till tron.**

I. Kristi förklaring bjuder oss Kristi underbara gudamänsklighet.

Det, som vi i dagens evangelium skådar, är en undantagssyn, något som inte eljest står att finna i evangelierna, inte ens i påskuppenbarelserna, där Jesu vanliga kroppslighet tvärtom betonas, och där Jesus äter honungskaka med de sina. Ändå är dagens evangelium inte i första hand en berättelse om något, som skedde blott en gång, utan fastmer en uppenbarelse av Jesu person, sådan den alltifrån Marie bebådelse, alltifrån det Ordet till sig av Jungfrun Maria upptog mänsklig natur, kött och blod, kropp och själ. Vi möter i dag Jesus, sådan han är i sig själv, också när han dolt sin gudamänskliga härlighet för våra blickar. Vi skådar i dag det för hela den kristna uppenbarelsen avgörande, att Jesus just såsom människa är delaktig av gudomens härlighet, att Marias son tronar i Den Heliga Trefaldighetens sköte, att alla gudomliga egenskaper tillkommer Jesus, vår broder, kött av vårt kött, blod av vårt blod. Han är inte platsen för Guds närvaro, inte kalken och patén för det gudomliga utan just insatt i gudomen, genomglödgd av gudomen som det glödande järnet av elden, genomträngd av det, som är hans, som är hans gudomliga persons skaparrättigheter av evighet.

II. Kristi förklaring bjuder oss gudamänniskans fullkomliga försoning .

Det samtal, som förs mellan Moses och Elias, är den stora lovprisningen av det fullkomliga, högliga och obefläckade offret, av Guds Lamm, av den gudamänskliga Herren, vars död är den Odödliges död, vars död ensam övervinner synden, döden och djävulen, vars död erkännes av Fadern som vår rätt-

färdighet med orden: "i vilken jag funnit behag." Det är just den underbara hemlighet, som lovprisas av Dr Martin Luther med ord, som upptagits i kyrkans bekännelse, och där det heter: "vi kristna måste veta, att om Gud icke är med på vågen och bestämmer utslaget, vi i vår skål skulle sjunka och gå förlorade. Härmed menar jag: om det icke får heta, att Gud har dött för oss, utan bar aen människa, så äro vi förlorade. Men m Guds död och detta att Gud har dött för oss lägges i vågskålen, så sjunker den och vi gå i höjden som en lätt och tom vågskål" (SKB, s. 640.) Dt är dnna golgataoffrets tyngd, dess kraft att uppväga hela mänsklighetens samlade syndaskuld, alla mina synder under hela mitt liv, som Moses och Elias förhärliigar i sin responsoriska försoningslitturgi, i sitt samtal om ting, i "vilka jämväl änglar åstunda att skåda in" (1 Petr. 1:12), och till vilka vi nu kallas.

III. Kristi förklaring bjuder oss gudamänniskans försoning i Ordet till tron.

Allt det, som vi nu beskrivit och förhärliigt, Jesu underbara gudamänsklighet och gudamänniskans fullkomliga försoning, bjuds åt oss i Ordet, i evang-

eliet, i den förkunnelse, som Fadern i dag instiftar med orden: "Denne är min älskade Son, i vilken jag har funnit behag; hören honom." Jesu ord om Jesu person och Jesu försoning är den framräckta handen, är trons väg till denna festdags gåvor. Ordet är i sin ringhet och obetydlighet som predikat Ord, som mänskligt tal, talat av människor under mänskliga betingelser, just Guds väg, Guds sätt att till tron framräcka Kristus. Därför talar aposteln om hur genom "evangelium om Kristi, Guds egen avbilds härlighet", ljus går "upp i våra hjärtan, för att kunskapen om Guds härlighet, som strålar fram i Kristi ansikte, skall kunna sprida sitt sken" (2 Kor. 4:4 ff.) Detta sker alltihop genom apostelns predikan, liksom samma predikan i denna högmässa får göra samma tjänst. Ingen får låta sig lockas att söka Kristus bortom Ordets och sakramentens heliga ämbete, i mystiska erfarenheter, i underbara ljussken och himmelska röster. Det underbara ljuset, den himmelska rösten finns förvisso, men de är at hämta i evangeliets upplysning, i den räst som säger: "Detta är min lekamen", "Detta är mitt blod".

Amen.